

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignum Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

S. Lambertus Episcopus, Taxandriæ Apostolus, & martyr. cap. XXXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

liam scilicet, introeuntes ibidem Barbaris, & Paganis Christum annunciatabant, quorum multitudinem maximam cum conuersis, reliquis in errore permanentibus detentis, & martyrio coronati sunt. Ad quorum corpora dignum meritis præmium, & celestia miracula facta est lux insuper corusca permanit. Horum typus representatur in effigie illa Episcopi, quæ S. Chiliano proxima est, ad cuius latus sinistrum Vuestphalię, sive antiqui Saxonię regni insigne adpietatum est, Pullus uidelicet Equinus Niger ad sinistram insiliens in campo sanguineo. Eorum martyrium recolitur quinto Noctis Octobris. Trittemius lib. 3. c. 139. & 140. Molanus in indie. SS. Bedgū Beda lib. 5. c. 11. hist. Anglorum. Petrus Cratepolius de Epis. Gen. & alij permulti.

S. LAMBERTVS EPICOPVS,

Taxandriæ Apostolus, & Martyr;
quia occisus est.

quia ex eius ore

Non poterant sustinere præcepta Domini. Eccles. 48.
Cap. XXXVII.

V is quæso admirari desinet, monachorum Benedictinorum, & pro Euangelij dissemination in fatigabile propositum, & pro eiusdem defensione intuincibilem constantiam? Hæc autem duo demonstrantur in terra huius rami figuram, quæ Episcopi habitu, Kempiniensium insigne, scutum videlicet partitum, superiore parte argenteum, inferiore caruleum, sinistra tener. Taxandris namque Germania inferioris populis, hi sunt Kempinier, sive in errore gentilitatis adhuc permanentibus, & idolatriæ cultu cordescentibus, "S. Lambertus monachus Strabensis, Tungrensisque Episcopus Provinciam illam adiit, quam integrum sua prædicatione, & patientia, ad fidem adduxit, cuius rei beneficio eorum Apostolus meruit appellari. Cum etiam, Beati Baptista Ioannis exemplo, Pipinum Brabantiae ducem, nihil potestiam

nam Principis ueritus, quod Alpaide superducta, Pleterudem uxori dimisisset, grauiter increparerit, & ut pellicem dimitteret con*tin*ue hortaretur, ab impio Dodone Alpaidis ipsius fratre, qui sororis impulsu facinus excogitauit, in villa Legia ante Altare Sanctorum Cosmæ, & Damiani orans, & in modum Crucis expansus, lancea perforatur; & sic beatissimus Martyr, cum Ioanne Baptista, ob impugnatum adulterium, cum palma martyrij occubuit, an. Domini 698. die 17. Septembris. Sacrilegus nero Dodo æternæ damnationis inuenit interitum: tum etiam posteritati tuæ tanti facinoris iugem peccati, & indeficiës opprobrium usque hodie reliquit. Melanus in indic. SS. Belgij: Plata de bono Status Religiosi lib. 2. c. 30. & aliis auctores in martyrologio nostro notati.

S. BONIFACIUS

Episcopus: totius ferè Germaniæ, & Frisiæ Apostolus, & Martyr.

qui

Directus est diuinitus in pœnitentiam gentis, & tulit abominationes impietatis. Eccles. 49.

Cap. XXXVIII.

SANCTI Bonifacij Monachi, & Episcopi memoria celebranda uidetur, & quod uirtutum laude suo tempore insignis fuerit, & quod omnium ferè historicorum testimonij Germaniam ferè omnē ad Christi fidem primus adduxerit. Hic cum uirtutis singularis, spiritusque planè Apostolici indisperegregia Romæ præ se tulisset, Gregorius Pontifex, eius nominis secundus, monachus, & ipse Benedictinus, dignum eū censuit, qui ab Ethnicismi nubem Germanorum mentibus dispellenda in Alemaniam allegaretur: in qua gente ad bonam frugem remocanda, cum eam operam posuisset, ut industrijs; eam fidem præfuisse, ut pii: eamque prudentiam adhibuisset, ut doctissimi nomine apud omnes consecutus: ita se tandem in illius populi animos infatuauit, ut Gentilitatis euersis monumentis, eorum euulsis radibus, ac Christi Cruce dcsixa altius, dignus sit habitus, qui, & Mo-

TTT guntiacæ